

sens Bestyrelse. Jeg maa kun sige, at Bestemmelsen efter min Mening ikke hører hjemme i denne Lov, den burde staa i en Lov, der handler om Dommere, men ikke i denne Lov, der handler om Sparekasser. Da i Fjor Forslag til Lov om Rettens Pleje forelaa til Behandling, var der i det Lovforslag optaget en Bestemmelse om, i hvilket Omfang Dommere maatte indgaa i Bestyrelsen af private Virksomheder, og jeg mener, at det var Stedet, hvor man skulde have taget Bestemmelse om, hvad Dommere maa gøre, og hvad de ikke maa gøre. Ændringsforslaget er imidlertid stillet af hele Udvalget, og da jeg ikke har noget imod dets Realitet, ser jeg ikke, at jeg kan modsætte mig det. Af hele Udvalget er der endvidere under Nr. 8 stillet Ændringsforslag om, at Ordet „undtagelsesvis“ i § 7, 2det Stykke, 2den Linie, skal udgaa. Da Sætningen fremdeles indeholder det Forbehold, at Sparekasseinspektørens Tilladelse udfordres, faar det for mig ikke nogen reel Betydning, om Ordet „undtagelsesvis“ staar der eller ikke.

Til § 10 er der af Flertallet under Nr. 3 stillet et ret betydningsfuldt Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Sparekasserne ved Opgørelse af deres Beholdning af Værdipapirer maa benytte en Kursberegning, som svarer til 10 Aars Gennemsnit, medens der i mit Lovforslag kun er regnet med 5 Aars Gennemsnit. Jeg tiltræder dette Ændringsforslag, om end ikke uden Betænkelighed. Forholdet er, at Sparekasserne saavel som Bankerne maa for en Del af deres Kapital anskaffe Værdipapirer, der er underkastede Svingninger, som undertiden kan være ret voldsomme. Man kan roligt regne med, at Sparekasserne kun for en ringe Del kan blive nødt til at sælge disse Værdipapirer, som de saaledes har anskaffet sig, hvori- mod disse Papirer, hvis Sparekasserne bliver liggende med dem i mange Aar, vil blive udtrukket til pari Kurs, og for saa vidt Sparekasserne altsaa ikke har givet mere end pari, vil der i det lange Løb opstaa en Kursfortjeneste til Fordel for Sparekasserne. Man kan dog ikke se helt bort fra, at Sparekasserne kan blive nødt til at realisere en Del af deres Beholdning, for mange Sparekassers Vedkommende er der i Virkeligheden ikke andet at gøre, naar Penge er rigelige, og de derfor strømmer ind i Kasserne, end at købe Værdipapirer for Pengene til stedse stigende Kurser, hvorefter de, naar Penge atter bliver knappe, ikke har andet at

gøre end at sælge bort af disse Papirer til stedse faldende Kurser. Man kan derfor ikke mene, at Forholdet er uden Betænkelighed. Forholdet er anderledes so- lidt ved Livsforsikringsselskaber, der kan gøre Regning paa at beholde deres Værdi- papirer i overmaade lange Perioder. Der maa altsaa anlægges et Skøn over, i hvil- ket Omfang man kan finde sig i, at der i en Sparekasses Regnskab findes et Under- skud i Form af en Kursdifference. Ved Anlæggelse af dette Skøn er jeg i sin Tid kommet til et 5 Aars Gennemsnit, et Skøn, som er blevet støttet fra mange Sider; nu er i Aar — og det er forment- lig ikke upaavirket af Fondsmarkedets nuværende Tilstand, hvorved Obligationer er gaaet overordentlig langt ned i Kurs — den Tanke kommet stærkt frem, om man ikke kunde tage et Gennemsnit af 10 Aar, og da det hele, som sagt, beror paa et Skøn, og da jeg er noget tilbøjelig til at mene, at Valget af 10 Aar ikke er sær- lig slemt, har jeg kunnet gaa med til denne Bestemmelse; men dog vil jeg sige, at jeg vilde finde det uheldigt, hvis man, efter at man i mange Aar har benyttet 3 Aars Gennemsnit, nu uden videre gik over til 10 Aars Gennemsnit. Der vilde da frem- komme en Kursfortjeneste, der er alt an- det end reel, i alleryderste Grad formel, og saa vilde jeg finde det meget betænke- ligt, om man tillod Sparekasserne uden videre at overføre denne Kursfortjeneste til deres Driftsregnskab. Jeg vilde mene, at det var nødvendigt at forlange af dem, at den formelle Fortjeneste, der saaledes fremkommer, ikke maa benyttes, men skal henlægges til en særlig Kursregulerings- konto, og for saa vidt dette Ændringsfor- slag vedtages, vil jeg tillade mig til tredie Behandling at stille et dertil sigtende Æn- dringsforslag.

Af et Mindretal er der under Nr. 10 opstillet et Ændringsforslag, hvorved Or- dene „til Opfyldelse af Kassens egne For- pligtelser“ udgaa af § 10, andet Stykke, sidste Linie. Jeg kan tiltræde dette Æn- dringsforslag. Jeg finder disse Ord over- flødige. Man har i Forvejen bestemt, at Sparekasser kun maa optage midlertidige Laan, og jeg ser ikke, man kan komme Realiteten i denne Sag nærmere. Naar Laanene kun maa være midlertidige, maa de kun være midlertidige, og Sparekasse- inspektøren vil sikkert have Hjemmel til at holde Sparekassen til Ilden med Hensyn til at faa saadanne Laan bragt ud af Verden. Han vil ogsaa være berettiget til at paatale det Forhold, at Sparekasser